

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
1.К.број 121/11
2.децембра 2011.г.
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА !

Виши суд у Панчеву, у већу састављеном од председника већа судије Ксеније Огризовић и чланова већа судије Сахтер Ондреја, судија поротника Јелене Нешић, Бранке Модрић и Бачевић Петкане, са записничарем Мариником Гаврилов, у кривичном поступку против АА кога брани по службеној дужности Стојшић Живанка адв. из Ковина због кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ, поводом оптужнице ВЈТ Панчево КТ.бр.62/11 од 29.9.2011.г., горе означеног дана након одржаног главног јавног претреса 29.11.2011.г. у присуству заменика ВЈТ Панчево Оливере Секулић Шошдеан, окривљеног Грубанов Светозара, браниоца окривљеног по службеној дужности Стојшић Живанке адвоката из Ковина и оштећене АВ, донео је и јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени АА од оца АС и мајке АД рођене Грубанов, рођеног г. у Црепаји, држављанина Србије, живи у Ковину, ул. пензионер, са месечном пензијом од 12.000,00 динара, разведен, отац двоје пунолетне деце, писмен, са завршених 6 разреда основне школе, војску служио 1967.г. у Марибору, без чина и без одликовања, не води се у ЕВО, без непокретне и покретне имовине веће вредности, неосуђиван, не води се други кривични поступак, налази се у притвору од 3.7.2011.г. од 15,15 часова када је лишен слободе а који притвор му је одређен одређен решењем истражног судије Вишег суда у Панчеву КИ.68/11 од 5.7.2011.г. последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр.359/11 од 26.10.2011.г., а потом Решењем Вишег суда у Панчеву 1К.121/11 од 2.12.2011.г. до упућивања оптуженог односно осуђеног у установу на издржавање казне или изречене мере безбедности,

КРИВ ЈЕ

што је,

дана 3. јула 2011.г. око 11,00 часова у Ковину, смањене, мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед постојања душевних

поремећаја – поремећаја понашања узрокованих употребом алкохола, синдром зависности, са почетним знацима органског психосиндрома, психопатског поремећаја личности те алкохолисаности са 2,40 до 2,50 промила алкохола у крви, која одговара средњем сегменту тешког пијанства, због чега је његова урачунљивост била смањена, али не у битној мери, покушао да лиши живота своју бившу супругу, оштећену АВ из **Ковина**, тако што је у породичној кући у ул. _____, у којој су у одвојеним просторијама 30 година живели након развода, позвао оштећену да изађе из дневне собе, где је седела са сведоком АЕ и пила кафу, а када је она изашла у предсобље, без повода јој је кухињским ножем задао један ударац у пределу врата, наневши јој лаку телесну повреду у виду посекотине са предње стране врата и посекотине гркљана, од кога је оштећена пала, запомажући, а потом се са ножем у руци сагнуо према њој и замахнуо ножем у намери да јој зада још један ударац у пределу груди, али није успео, јер је наведени сведок изашао из дневне собе, ухватио га за зглоб десне руке и спречио га у томе, а потом му отео нож из руке и задржао га до доласка полиције, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтео је његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113 КЗ у покушају, у смислу чл. 30 Кривичног законика.

па га суд применом цитираних одредби и применом одредби чл. 1, 2, 3, 4, 5, 14, 22, 25, 42, 43, 44, 45, 54 Кривичног законика а у вези одредбе чл. 353 и 356 ЗКП-а,

О С У Ђ У Ј Е

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 6 (ШЕСТ) ГОДИНА

На основу одредбе чл. 63 КЗ окривљеном се у изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору од 3.7.2011.г. од 15,15 часова када је лишен слободе па на даље.

На основу одредбе чл. 358 ЗКП-а у вези одредбе чл.142 став 1 тачка 3 ЗКП-а оптуженом АА се продужава притвор одређен решењем истражног судије Вишег суда у Панчеву КИ.68/11 од 5.7.2011.г. последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр.359/11 од 26.10.2011.г., до пуштања оптуженог односно осуђеног у установу на издржавање казне или изречене мере безбедности али најдуже док не истекне време казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе чл. 78, 79, 80 и 84 КЗ оптуженом се изриче

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОБАВЕЗНОГ ЛЕЧЕЊА АЛКОХОЛИЧАРА

Која ће се извршавати у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за

лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

На основу одредбе чл. 201 и 206 ЗКП-а оштећена АВ из Ковина, се са имовинско правним захтевом за накнаду штете у неопредељеном износу упућује на парницу.

Утврђују се трошкови одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности Стојшић Живанке адвоката из Ковина у укупном износу од 114.687,50 динара, а који ће претходно бити исплаћени из средстава суда по правоснажности одлуке о трошковима.

На основу одредбе 193 у вези чл. 196 ЗКП-а окривљени се обавезује на плаћање трошкова кривичног поступка те да средствима суда на име паушала плати износ од 3.000,00 динара као и да плати остале трошкове кривичног поступка у укупном износу од 158.237,50 динара а који трошкови се односе на трошкове одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности (114.687,50 динара), трошкове обављеног алкотестирања (6.000,00 динара), трошкове обављеног вештачења путем вештака психолога (12.000,00 динара), трошкове обављеног неуропсихијатријског вештачења (17.350,00 динара), трошкови обављеног судско медицинског вештачења (7.000,00 динара) и путне трошкове доласка сведока на суд (1.200,00 динара), а који трошкови су претходно исплаћени из средстава суда и које је окривљени у обавези да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

ВЈТ Панчево је подигло оптужницу КТ.бр.62/11 дана 29.9.2011.г. против АА из Ковина због кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ, с предлогом да се пред Вишим судом у Панчеву закаже и одржи главни претрес, да се изведу одређени докази, да се окривљеном изрекне мера безбедности обавезног лечења алкохоличара из чл. 84 КЗ, уједно да се према окривљеном продужи притвор у смислу одредбе чл. 142 став 1 тачка 3 ЗКП-а до завршетка главног претреса. ВЈТ Панчево је остало при подигнутој оптужници према оптуженом до окончања кривичног поступка а заменик ВЈТ Панчево Оливера Секулић Шошдеан је у завршној речи навела да сматра да је изведеним доказима на несумњив начин утврђено да је окривљени АА извршио кривично дело које му је стављено на терет. У даљој анализи је истакла, да је окривљени у потпуности признао извршење кривичног дела, изнео је своје виђење догађаја и у мери у којој је доживео описао мотиве и разлоге због којих је дана 3.7.2011.г. у породичној кући покушао да лиши живота оштећену АВ. Истакла је да неће одузимати време описујући тежак живот оштећене АВ поред мужа алкохоличара и насилника и тежак живот који су његова деца такође имала поред њега, да су се сво троје о томе изјашњавали изразивши жаљење што и веће није било присутно давању њихових исказа пред истражним судијом јер су њихови искази прожети искреним проживљавањем свега што им је отац и муж током више деценија „приредио“. Сматра, да су све битне чињенице утврђене у току поступка. Оно што је посебно нагласила то је да је критичном приликом окривљени без икаквог разлога и повода напао оштећену, да је

оштећена читаве три недеље пре критичног догађаја била одсутна од куће код своје родбине, да се вратила два дана раније и да није имала никаквог ближег контакта нити сукоба са окривљеним који би евентуално могао да га испровоцира. Потом је у наставку заменик навео да се и сам окривљени слаже са тим да повода није било, да је видео непознатог мушкарца у кући и да му се у том тренутку како каже све смучило. Сматра, да начин на који је кухињским ножем физички насрнуо на своју бившу супругу, несумњиво указује да је исту хтео да лиши живота јер јој је најпре задао један убод ножем у пределу врата, а потом покушао тим истим ножем да јој зада још удараца, али је био спречен од стране сведока АЕ . У прилог истакнутог, заменик се позива на налаз и мишљење вештака др Љубише Божића на основу кога се, по становишту заменика, несумњиво утврђује да је овакво повредно оруђе којим је задат ударац у пределу врата веома лако могло да проузрокује смртни исход јер се ради о виталном делу тела – о врату где се налазе велики крвни судови и нерви чије би евентуално повређивање и у незнатном облику могло да доведе до смртног исхода за веома кратко време. Заменик закључује да је јасно да је само стицај околности утицао да оштећена не буде лишена живота критичном приликом. У даљој анализи изведеног доказа, заменик наводи, да из налаза и мишљења неуропсихијатра др Надице Дакић Мокан и психолога Ане Бисак је утврђена структура личности окривљеног и све друге околности које су утицале на смањење његове урачунљивости у време извршења кривичног дела, али да то смањење није било у битној мери. Поред постојања душевних поремећаја – поремећаја понашања узрокованих употребом алкохола, синдром зависности, са почетним знацима органског психосиндрома, утврђено је и постојање психопатског поремећаја личности, као и алкохолисаности од 2,40-2,50 промила алкохола у крви окривљеног која одговара средњем сегменту тешког пијанства. Из налаза вештака произилазе и све друге особине личности, које заменик није посебно навео, али сматра да их суд свакако мора имати у виду приликом доношења одлуке. Оно што је посебно у завршној речи заменик нагласио, то је да наводно кајање које је окривљени показао није стварно јер није праћено адекватним емоционалним доживљавањем већ да је оно само вербално исказано, о чему се изјаснила психолог Ана Бисак. Имајући у виду све наведено, предложила је суду да окривљеног огласи кривим, казни по закону, обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка и да му продужи притвор до упућивања у надлежну установу ради издржавања казне. Направила је осврт и истакла, да иако су критичном приликом оштећеној нанесене лаке телесне повреде из разлога које је већ навела а о којима говори др Божић, сматра да се у конкретном случају ради о покушају убиства, а не само о лакој телесној повређивању, предложивши да суд окривљеног огласи кривим управо за кривично дело за које је и оптужен. Указала је суду, да приликом доношења одлуке о висини казне цени као отежавајуће околности на страни окривљеног чињеницу да је породица окривљеног током више деценија трпела његово насилничко понашање и да је оштећена просто била онемогућена тешким животним околностима да за себе и децу пронађе неко боље решење за живот. За оштећену је истакла да се ради о изузетно стабилној особи која је упркос насиљу које је трпела од мужа успела да одгаји и васпита двоје деце која су постала озбиљни и одговорни људи. У списима постоји много података о ранијем животу окривљеног које свакако мора бити основ за одлучивање о висини казне. По становишту заменика остало је нејасно како из извода из КЕ произилази да је окривљени до сада неосуђиван када сви говоре о кривичном поступку против њега и о мери безбедности обавезног лечења алкохоличара. Међутим, у даљем излагању је истакла да без обзира на то што окривљени се води као неосуђиван, из свих

исказа произилази да је вршио насиље према својој породици и да је био зависник од алкохола, те је предложила да суд ове чињенице узме у обзир. Како из налаза неуропсихијатра произилази да је окривљени зависник од алкохола и да постоји озбиљна опасност да би због те зависности могао да понови кривично дело, предложена је и мера обавезног лечења алкохоличара. Такође, продужење притвора везано је управо за постојање ове зависности јер се окривљени безуспешно лечио и према исказу његове кћери произилази да оног момента кад је изашао са лечења он је наставио да пије. С друге стране, и само кривично дело је последица његовог алкохолизма те сматра да постоји опасност да би могао да доврши покушано кривично дело уколико би се нашао на слободи јер нема другог места на ком би могао да живи до стана у ул.ЈНА 114 у Ковину где и сада живе његови син и бивша супруга. Због свега наведеног, сматра да је предлог за продужење притвора до упућивања у надлежну установу ради издржавања казне основан.

Оштећена АВ у завршној речи је навела да у потпуности прихвата завршну реч ВЈТ Панчево, да се придружује кривичном гоњењу оптуженог и да поставља имовинско правни захтев за накнаду штете у неодређеном износу.

У својој одбрани током поступка оптужени АА је признао извршење кривичног дела за које се терети а дана 3.7.2011.г. у присуству свог браниоца по службеној дужности приликом давања исказа у својству осумњиченог пред ПС Ковин да је критичног дана око 10,00 часова узео нож и позвао супругу да изађе из собе у породичној кући у којој је седео неки човек, да му је дошла нека мука и да је кухињским ножем којим сече сланину убо своју бившу супругу овде оштећену АВ у пределу врата. Објашњава, да су били у браку 20 година, да су задњих 30 година разведени али да живе у истој кући. У наставку истиче, да је кад је већ кренуо да би је сигурно убо још који пут али да је дошао овај човек који га је ухватио за руку и оборио га на клечећи положај отевши му нож, да је АВ побегла и запомагала. Истакао је, да је попио 0,20л ракије, 1 пиво од 0,5 литара у периоду од 6 до 10,00 часова, да је доручковао као и да се тог јутра није свађао нити разговарао са АВ већ да су се само један другом јавили. Објашњава, да је са оштећеном АВ био на дистанци, да се нису свађали али да нису ни били у добрим односима. На питање шта га је навело на овај корак, истакао је да не може да објасни, да је био незадовољан јер су 30 година живели у истој кући и да је за све морао да тражи дозволу од АВ ако хоће да гледа ТВ, користи машину за веш и слично, да је за све морао да пита и да је од њене воље зависило да ли ће то да добије. Уједно је додао да није размишљао о томе да је нападне већ да је у тренутку донео одлуку и да је то урадио. Никакве лекове не узима. Последњи пут се пре 5 година лечио у болници када је оперисао кук. Оспорава, да се лечи од психијатријских болести осим да се лечио пре 35 година у НПБ Ковин, уз објашњење да је и након лечења наставио са свакодневним конзумирањем алкохола да би дневно попио бар 1 дл ракије и по неко пиво али да се није опијао тако да не зна шта да ради. Пред истражним судијом је остао при овако изнетој одбрани, истакавши да су тачни наводи захтева за спровођење истраге, објашњавајући да се са АВ оженио 4.10.1967.г. и да су у браку изродили двоје деце, сина који има 40 година и ћерку која сада има 35 година. Рекао је да је оштећену тукао 2-3 пута а да се развео пре 30 година. Објаснио је, да су наставили да користе исту кућу коју је окривљени добио од фирме и коју је откупио, а коју кућу је преписао на сина. Поновио је, да се сам о себи брине и да за све треба да пита супругу. Уједно је објаснио шта га је све нервирало

код оштећене док је био у браку с њом. Поновио је да је критичног дана видео човека кога зна али није знао зашто је дошао код АВ и да је онда отишао до своје собе где је узео нож и то десном руком коју је држао иза леђа, да је стајао у предсобљу, позвао оштећену да дође да јој нешто каже а када је она изашла и ништа није рекла у тренутку док је стајала на прагу између дневне собе и предсобља да је ножем убо у десни део врата. Објашњава, да је нож држао за дрвени део и да је сечивом од себе замахнуо у правцу врата оштећене, да је био толико далеко од ње да може да испружи руку а да је оштећена вриснула, окренула се и побегла у собу. Мења своју одбрану и наводи да му је испало нож, да се сагао да га узме и у тренутку кад се сагињао да га је овај човек гурнуо, да су се њих двојица отимали око ножа а да је АВ прошла поред њих и изашла на улицу. Објашњава, да не зна шта је тај човек радио с тим ножем, углавном да је изашао напоље и чекао полицију. Додаје да човек који је био код АВ након што је окривљени убо АВ је рекао окривљеном: „Пусти је, њен син је спасао моју ћерку“. Потом даје објашњење да је знао зашто је тај човек дошао да то не би урадио у његовом присуству, да му је дошла нека мука, да му се нешто смрачило и ето. Наводи да долазак тог човека нема везе са тим што је он учинио. Последњих 20 година се није лечио од алкохола већ раније пре 30 година када га је фирма послала у Ковин на пар месеци. Објашњава, да свакодневно конзумира алкохол, да свакодневно пије 2дл „Лозоваче“ али да се не сматра зависником. Никада, по наводима окривљеног, није претио оштећеној да ће је убити, а и у задњих 5 година је није уопште тукао. Објашњава, да је висок 175цм а тежак око 65кг у време критичног догађаја, да је оштећена нижа али тежа од њега. Наводи исто тако, да кад је замахнуо ножем да јој гледао у врат, додавши да није планирао где ће да удари, да му је нож испало након што је убо оштећену, да се оштећена окренула а он за њом и да је десним раменом ударио у рагасто врата у ком тренутку му је испало нож а на питање да ли је још који пут хтео да удари АВ, иако је пред полицијом рекао да би је сигурно убо још који пут да га овај човек није ухватио за руку и оборио, мења одбрану и наводи да не зна да ли је хтео. Препознаје нож који је користио и наводи да је то нож на фотографији 28 крим.техничке документације. Објашњава да је врхом ножа убо оштећену у десни део врата и то у ситуацији када оштећена није ни стигла да се брани. Наводи да није био љут кад је позвао оштећену да изађе али да су у међусобним односима њих двоје били стално једно на другом љути. Оспорава да је био љубоморан. Своје излагање пред истражним судијом завршава да се не каје, да му је дозлогрдило и то како живот тако и АВ. Потом на главном претресу је навео да признаје извршење кривичног дела које му се ставља на терет, да у потпуности остаје при изнетој одбрани али да се каје шта је урадио али шта је урадио урадио је и то тако што му је одједаред дошло.

Бранилац Стојшић Живанка адвокат из Ковина у завршној речи је навела, да је њен брањеник у потпуности признао извршење кривичног дела које му је оптужницом стављено на терет. Ни у једном моменту ниједном речју, по становишту браниоца, није покушао да умањи значај свог поступка или да пронађе оправдање за свој поступак. Стога бранилац сматра да је и његово данас изражено кајање искрено и вероватно резултат мало дубљег размишљања о прошлим догађајима. Одбрана се у једном делу сложила са излагањем заменика ВЈТ с тим је „списку унесрећених“ додала и самог оптуженог, јер из анамнезе вештака који су са њим разговарали може се видети да је одрастао без мајке коју никада није видео, без сестара које такође никада није видео јер су отишле да живе са мајком, дакле у једној непотпуној породици. Иста прича се поновила и у његовом животу,

где је доживео крах свог брака, па потом 30 година живота у једној неприродној принудној заједници са својом бившом супругом и заједничком децом, са сталним сукобима и међусобном нетрпељивошћу јер како то наводи оптужени у истрази: „Ми смо стално били љути“ мислећи на себе и оштећену. Све то, уз дугогодишњу употребу алкохола коју признаје и сам оптужени, представљало би сиже његовог живота. Потом у анализи изведених доказа бранилац наводи, да су вештаци у својим налазима истакли да услед алкохолизма са почетним знацима органског психосиндрома, клиничке слике алкохолисаности као и психопатске структуре личности оптуженог у време извршења кривичног дела његова способност да управља поступцима и да схвати значај свога дела је била смањена али не у битној мери. Такође, из налаза вештака произилази и то вештака неуропсихијатра да је утицај алкохола ослабио кочницу код оптуженог, те је у том моменту видећи непознатог човека у соби са оштећеном узео нож и оштећеној задао један ударац у пределу врата што је и сам признао. Одбрана моли да суд цени све околности овог случаја као и олакшавајућу околност да је оптужени према извештају из КЕ ипак неосуђиван, његово изражено кајање као и чињеницу да је способност управљања поступцима и схватања значаја дела била смањена, те да му изрекне најблажу казну запрећену за ово дело. Уједно је бранилац навео да, што се тиче самог притвора, да је као професионалац у обавези да предложи укидање притвора али да је окривљени сам навео да нема где да оде па би у том погледу оставила на оцену окривљеном избор да ли тражи да се притвор према њему укине. Трошкове је тражила, трошковник је приложила.

Оптужени АА се у завршној речи у потпуности придружио завршној речи свог браниоца, наводећи да у ситуацији да га суд казни и да га осуди да тражи да остане у притвору па кад се све заврши да иде кући, уједно да је спреман да се подвргне лечењу од алкохолизма и да остаје при томе да се каје због извршеног кривичног дела.

Суд је спровео доказни поступак саслушањем оштећене АВ, сведока АФ, сведока АГ, саслушањем сталног судског вештака Ане Бисак спец.психологије, на сагласан предлог странака читањем исказа АЕ, као и писмених доказа и то читањем потврде о привремено одузетим предметима на име АА ПС Ковин КУ.бр.116/11 од 3.7.2011.г., извештаја о крим.техничком прегледу лица места ПС Ковин УВ.бр.225/11 и КТП.бр.226/11 оба од 3.7.2011.г., увидом у извод из КЕ за окривљеног ПУ Панчево КУ.бр.116/11 од 4.7.2011.г., у крим.техничку документацију ПС Ковин УВ.бр.225/11 од 3.7.2011.г. која садржи ближи изглед лица места као и оруђа, читањем налаза и мишљења 3333Р МУП РС број 1532, 1533, 1534, 1535 од 7.7.2011.г. у вези одређивања присуства алкохола у крви и урину АА, извештаја ЗЦ „Свети Лука“ број 1510/2 од 29.7.2011.г. Смедерево у вези извршеног прегледа и констатованих повреда код оштећене АВ читањем писменог налаза и мишљења сталног судског вештака неуропсихијатра др Надице Дакић Мокан од 25.9.2011.г., писменог налаза и мишљења психолога Ане Бисак од 27.9.2011.г., читањем усменог налаза и мишљења сталног судског вештака др Божић Љубише дат на записнику пред истражним судијом 4.8.2011.г., па је оценом свих изведених доказа а у вези са одбраном оптуженог утврдио следеће чињенично стање:

Оптужени АА и оштећена АВ су засновали брак 1967.г. у ком браку су били 20 година и у ком браку су изродили сина АФ рођеног

г. и ћерку АГ рођену .г. Због несугласица у браку развели су се пре 30 година, с тим што су наставили да живе у истој кући. Окривљени и његов син су откупили кућу коју је окривљени добио од своје фирме и која кућа је преписана на сина АФ .

Оптужени АА је дана 3. јула 2011.г. око 11,00 часова у Ковину, смањене, мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед постојања душевних поремећаја – поремећаја понашања узрокованих употребом алкохола, синдром зависности, са почетним знацима органског психосиндрома, психопатског поремећаја личности те алкохолисаности са 2,40 до 2,50 промила алкохола у крви, која одговара средњем сегменту тешког пијанства, због чега је његова урачунљивост била смањена, али не у битној мери, покушао да лиши живота своју бившу супругу, оштећену АВ из Ковина, тако што је у породичној кући у ул.

, у којој су у одвојеним просторијама 30 година живели након развода, позвао оштећену да изађе из дневне собе, где је седела са сведоком АЕ и пила кафу, а када је она изашла у предсобље, без повода јој је кухињским ножем задао један ударац у пределу врата, наневши јој лаку телесну повреду у виду посекотине са предње стране врата и посекотине гркљана, од кога је оштећена пала, запомажући, а потом се са ножем у руци сагнуо према њој и замахнуо ножем у намери да јој зада још један ударац у пределу груди, али није успео, јер је наведени сведок изашао из дневне собе, ухватио га за зглоб десне руке и спречио га у томе, а потом му отео нож из руке и задржао га до доласка полиције, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтео је његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено.

Неуропсихијатријским прегледом код окривљеног није утврђено постојање привременог или трајног душевног обољења, привремене душевне поремећености нити заосталог душевног развоја у време испитивања, нити има података ни показатеља који би указивали да је неко од напред наведених стања или обољења код окривљеног постојало у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет. Интелектуалне способности окривљеног налазе се у категорији просечне интелигенције са уравнотеженим учинком на вербалном (IQV=98) и невербалном тестовном материјалу (IQ=99). Његова способност за расуђивање је очувана. Код оптуженог је упрошћена (симплификована) графомоторика, оштећена визуomotorна координација, продужено време реакције, уочени су испади у логичком памћењу и резултат остварен на ММСЕ дијагностички указује на слабљење сазнајних способности односно на почетне знаке органског можданог дефицита. Почетни знаци органског психосиндрома који су утврђени код окривљеног су последица дугогодишњег алкохолизма. У време извршења кривичног дела окривљени је био у алкохолисаном стању. У узорцима крви и урина АА нађено је крв 1 – 1,68 промила или 36,5 ммол/л алкохола а у крв 2 – 1,46 промила или 31,7ммол/л алкохола, док је у урину 1 пронађено 2,10 промила или 45,6 ммол/л алкохола а у урину 2 - 1,66 промила или 36,0 ммол/л алкохола. Неуропсихијатријским испитивањем код окривљеног утврђено је постојање dg. F10.2 disordines mentales et disordines morum propter usum alcoholis (alcoholismus) sindroma deperdentiae – душевни поремећај – поремећај понашања узрокованих употребом алкохола, синдром зависности а уједно је неуропсихијатријским и психолошким испитивањем утврђено код окривљеног постојање dg F60.2 disordo personae dissocialis, persona psychopathica - психопатски поремећај личности, коју карактерише

саможивост (егоцентричност), раздражљивост, помањање саосећања (емпатије) у међуљудским односима, емоционална површност, неспремност окривљеног за суочавање са негативним (губитничким) животним билансом, пребацивање (пројекција) одговорности за друге, посебно што је исто тако утврђен низак праг толеранције на фрустрације (осујећења) и испољавање агресије укључујући и насиље. У два наврата је окривљени лечен због алкохолизма и то пре 20 година 6 месеци у НПБ Ковин а затим следећих 5 месеци у ЦЗ-у с тим да је одмах по изласку с лечења наставио да пије по истом систему. У клиничком смислу, на основу података из списка, као и података које износи окривљени, закључује се да критичном приликом окривљени није био у тежем степену алкохолисаности већ да је био у средњем степену алкохолисаности. Анализом начина извршења кривичног дела са судско психијатријског становишта се закључује да се ради о вољној радњи и да је окривљени формирао намеру грубе агресије, отишавши по нож, позивајући оштећену да изађе у ходник и задавши јој ударац у десни део врата. Кривично дело проистиче из патолошке структуре личности окривљеног, с тим да алкохол није имао криминогени значај већ фацитативну (олакшавајућу) улогу у смислу слабљења моралних кочница за социјално недозвољено понашање. Алкохолизам са почетним знацима органског психосиндрома, кличка слика алкохолисаности окривљеног и његова структура личности указују да је у време извршења кривичног дела код окривљеног АА способност управљања поступцима и схватања значаја дела била смањена али не до битног степена. Окривљеном је неопходно изрећи меру безбедности обавезног лечења алкохоличара.

Овакво чињенично стање суд је утврдио слободном оценом свих изведених доказа а које доказе је ценио сваки појединачно и у њиховој међусобној повезаности као и у повезаности са одбраном окривљеног.

Одлучне чињенице које се односе на личност окривљеног суд је утврдио на основу његовог казивања па како исте нису доведене у сумњу суд их је ценио као истините.

Одлучну чињеницу да је окривљени до сада неосуђиван суд је утврдио на основу извода из КЕ за окривљеног, а који исказ је суд ценио као јавну исправу, на који писмени доказ није било примедби од стране странака у поступку.

Одлучне чињенице које се односе на начин, место и време покушаја извршења кривичног дела од стране окривљеног, и то убиства у покушају, на штету бивше супруге окривљеног овде оштећене АВ, суд је утврдио на основу записника о увиђају Вишег суда Панчево КРИ.128/11 од 3.7.2011.г. а који записник садржи податке у вези лица места, уједно и трагове који су пронађени на лицу места и то осим трагова налик на крв који су пронађени по трави и бетонској стази тако и у дневној соби на поду на паркету који је делимично покривен тепихом и стазама од којих је једна стаза натопљена течномшћу црвене боје налик на крв, тако и у дневној соби на више места је нађен црвени траг налик на крв. Исто тако је пронађен и нож са дрвеном дршком и металним сечивом на столу а на телефону видљиви трагови црвене боје налик на крв као и на поду испод сточића где се налази телефон. На ове чињенице указује и извештај о крим.техничком прегледу лица места ПС Ковин УВ.бр.225/11 од 3.7.2011.г. који извештај исто садржи трагове који су пронађени и фиксирани на лицу места а који су између осталог утврђени и записником о

увиђају, као и извештај о крим.техничком прегледу лица места ПС Ковин од 3.7.2011.г. који садржи податке да је узет подноктни садржај с прстију леве и десне шаке окривљеног са исецањем врхова ноктију, а уједно и фотографије спољног изгледа окривљеног, а што је све испраћено и то како сам увиђај крим.техничком документацијом ПС Ковин од 3.7.2011.г. која документација садржи фотографије са ширим изгледом лица места а потом приказује сваки траг затечен на лицу места понаособ, улаз у дневну собу, изглед дневне собе као и међусобних трагова (траг број 3) црвене боје налик на крв, 4, 5, 6 и 7 исто трагови црвене боје налик на крв а уједно и траг број 9 нож који је критичном приликом окривљени употребио а који је приликом испитивања препознао као средство извршења кривичног дела, као и на основу исказа оштећене АВ која је у свом исказу навела да је критичном приликом била у друштву са сведоком АЕ који је дошао да се захвали јер је њен син АФ пре годину дана спасао од утопљења његову ћерку, да је у једном тренутку позвао окривљени да изађе испред врата, да је она изашла питавши га шта жели, да је у тим тренуцима држао руке на леђима рекавши јој: „Шта је сад ово“, да му је објаснила зашто је дошао човек и да у тренутку кад су били лицем у лице у усправном положају окривљени је замахнуо десном руком и ножем је убо у пределу врата и да је тек у том тренутку видела у рукама окривљеног нож, да се ухватила рукама за врат и проговорила: „Закла ме“ затетуривши се уназад и да је пала, да је након овога окривљени кренуо према њој нагнувши се и замахнувши ножем да је убоде у пределу груди у ком тренутку је истрчао овај човек, мислећи на сведока АЕ ухвативши окривљеног за руку и спречивши га да још једном убоде, дајући објашњење да је окривљени помислио да је тај човек дошао код оштећене, а како је већ био љубоморан да је зато то закључила да се све то и десило, у ком делу је исказ сведока потврђен и исказом сведока АЕ који је навео да је у кућу оштећене дошао из разлога што је годину дана раније АФ, син оштећене, спасао његову девојчицу која се давила на плажи у Ковину, доневши мали поклон с намером да позове АФ да дође на рођендан његове ћерке, да је то и рекао АФ мајци овде оштећеној која га је позвала да седну и да попију кафу, да у једном тренутку се на вратима појавио човек који је нестао а да је потом поново дошао на врата и позвао оштећену да изађе у ходник, да одмах након што је изашла у ходник да је чуо вриску у ходнику и како се вриска наставила док су се врата отварала и како су се они отимали да се у његовом видном пољу појавио човек са ножем, због чега је скочио и дотрчао, да се оштећена отимала, успела да се отргне и да у тренутку кад је окривљени поново пришао да би замахнуо ножем и дигао га у пределу главе да га је сведок ухватио за руку и спречио да оштећену поново убоде, а који сведок наводи да ни сам не зна како је успео окривљеном да узме нож из руку али да зна да му је за то време говорио разлог због кога је дошао, да је успео да га угура у једну собицу и тамо смести, да се вратио да види шта се десило са оштећеном али да је она већ истрчала на улицу, углавном да кад је видео да је видео да је била сва крвава и да му се све помутило, уз објашњење да у тренутку кад је ухватио окривљеног за руку док је поново замахивао према оштећеној да је оштећена била у полусавијеном положају, да је стекао утисак да је заиста хтео да је убоде, да је због тога и замахнуо да би је убо и да би то и учинио да сведок није био ту и да га није ухватио у пределу зглоба десне руке у којој је окривљени држао нож, да се ради о великом дугачком ножу, а да претходно пре вриске није чуо никакав разговор између њих двоје. Уједно је сведок навео да док је покушавао од окривљеног да отме нож, да се овај отимао, одупирао, прилично одупирао и да је био агресиван, а који су искази у сагласности, а сведок АЕ у свом исказу

изјашњава се о чињеницама о којима има непосредно сазнање и детаљно описује шта је видео и чуо критичном приликом, на који исказ није било примедби од стране странака у поступку а ради се о непристрасном сведоку који пре критичног дана није знао ни окривљеног ни оштећену нити је био упознат са дешавањима у њиховој кући, те не постоји ниједан једини разлог да суд не прихвати исказ овог сведока. Уједно имајући у виду да је исказом сведока АЕ потврђено оно што казује оштећена АВ, суд је прихватио и исказ сведока АВ.

Суд је имао у виду и казивање самог окривљеног и у потпуности је прихватио одбрану окривљеног где он износи да је критичном приликом видевши да се код оштећене налази један човек, отишао у своју собу где иначе живи, узевши нож позвао АВ да изађе да јој нешто каже, да је она изашла, да ништа није рекла, да је стајала на прагу између дневне собе и предсобља (где су затечени и трагови крви) и да ју је ножем убо у десни део врата, да је замахнуо у правцу њеног врата, да је она вриснула и окренула се. Прихватио је и одбрану коју износи у полицији да је поново кренуо да је убоде још који пут али да је дошао овај човек, да га је ухватио за руку и оборио га у клечећи положај и отео му нож а да је АВ побегла и запомагала, да нити се свађао нити је разговарао са оштећеном, јер оваква одбрана окривљеног је у сагласности са исказом како оштећене АВ тако и са исказом непристрасног сведока АЕ. Оно што није прихватио суд то је измењену одбрану окривљеног да није хтео и да не зна да ли је хтео још који пут да удари оштећену из разлога што је оваква одбрана окривљеног у супротности са претходно изнетом одбраном у ПС у присуству његовог браниоца по службеној дужности а потом и са исказом саме оштећене и са исказом сведока АЕ јер се из свих ових исказа може закључити да је окривљени хтео да поново употреби нож и убоде оштећену а да то није учинио само из разлога што га је у томе спречио сведок АЕ, тако да је измењена одбрана окривљеног срачуната ради умањења његове кривичне одговорности а уједно је нелогична јер у ситуацији да је окривљени заиста испустио нож, а што се није десило, не би постојао разлог да сведок приђе окривљеном, да га ухвати за руку и да се потом са окривљеним отима око ножа, а како је то током поступка неспорно утврђено.

Одлучне чињенице које се односе на повреде које је критичном приликом задобила оштећена суд је утврдио на основу извештаја лекара болнице у Смедереву од 29.7.2011.г. где је констатовано да је оштећена прегледана и да је утврђено постојање повреда и то посекотине са предње стране врата и посекотине гркљана, као и на основу судско медицинског вештачења обављеног од стране вештака др Божић Љубише спец.судске медицине који је навео да су установљене повреде настале замахом и дејством оштрице механичког повредног оруђа односно ножа и то секотине највероватније на предњој страни врата у склопу са пресеченом кожом, танким поткожним ткивом као и делом гркљана и изјашњавајући се да с обзиром да је оштећена могла да говори и да изнесе опис догађаја да се може индиректно проценити да нема поремећај говорне функције и да се опредељује да је критичном приликом задобила лаку телесну повреду у виду посекотине на врату, као и да се ради о повредама регије тела које по живот врло значајна јер се на врату налазе велики крвни судови и нерви чије би евентуално повређивање и у незнатном облику могло да доведе до смртног исхода за врло кратко време, а који докази су међусобно сагласни, на које доказе није било примедби од стране странака у поступку, с тим што је судско

медицинско вештачење обављено у складу са приложеном медицинском документацијом од стране специјалисте судске медицине који је овлашћен за давање овакве врсте вештачења и који је у свом налазу и мишљењу описао повреде, механизам наношења, изнео квалификацију и објаснио зашто се врат витални део тела, те је наведено судско медицинско вештачење доведено и са исказом оштећене, окривљеног као и сведока АЕ те је по становишту суда неспорно током поступка утврђено како је дошло до повређивања оштећене, којим средством, које су јој повреде нанете и у којој регији тела.

Одлучне чињенице које се односе на урачунљивост окривљеног, његове интелектуалне способности, да су код окривљеног установљени почетни знаци органског можданог дефицита који су последица дугогодишњег алкохолизма, да је критичном приликом био у алкохолисаном стању, да је код окривљеног установљена дијагноза поремећај понашања узрокованих употребом алкохола – синдром зависности као и психопатски поремећај личности и у чему се он огледа, да је критичном приликом био у средњем степену алкохолисаности а да је дело са судско психијатријског становишта вољна радња коју је окривљени формирао у намери групе агресије, отишао по нож, позвао оштећену да изађе у ходник а потом јој задао ударац у десни део врата и да дело проистиче из његове патолошке структуре личности с тим да алкохол није имао криминогени значај већ само фацилитативно (олакшавајућу) улогу у смислу слабљења моралних кочница за социјално недозвољено понашање као и да је окривљеном неопходно изрећи меру безбедности обавезног лечења алкохоличара, суд је утврдио на основу писменог налаза и мишљења вештака др Надице Дакић Мокан сталног судског вештака из области неуропсихијатрије, а који налаз и мишљење је суд у потпуности прихватио из разлога што је вештак проучио судске списе као и приложену медицинску документацију, обавила неуропсихијатријски преглед окривљеног као и разговор о околностима од значаја за давање налаза и мишљења, након тога изнела налаз који у себи садржи личну, породичну и анамнезу криминис, уједно психичко стање а потом анализу случаја и мишљење са детаљним образложењем за изнети став, а који налаз и мишљење је урађен тачно, потпуно и непристрасно, на који писмени доказ није било примедби од стране странака у поступку и у који налаз и мишљење је инкорпориран и налаз и мишљење психолога, а уједно је вештак неуропсихијатар приликом изнетог става у погледу степена алкохолисаности имао у виду и налаз лабораторије завода за здравствену заштиту радника МУП-а РС од 7.7.2011.г. који садржи податак у погледу узимања узорка крви и урина и присуства алкохола у истима као и налаз и мишљење вештака др Љубише Божића од 16.8.2011.г. у погледу утврђене концентрације алкохола у крви и урину и алкохолисаности именованог где се вештак изјашњавао да је у критично време окривљени био алкохолисан око 2,40-2,50 промила алкохола у крви што одговара средњем сегменту тешког пијанства, који налаз и мишљење је суд исто тако прихватио из разлога што је судско медицински вештак овлашћен да утврђује концентрацију алкохола у крви и урину, имајући у виду узете узорке окривљеног у време извршења кривичног дела, а на које писмене доказе није било примедби од стране странака у поступку као ни на налаз и мишљење судско медицинског вештака, а уједно је суд чињенице које се односе на структуру личности окривљеног као и постојање почетних знака органског можданог дефицита и у чему се тај дефицит огледа, глобалну интелектуалну ефикасност утврђене психопатске црте личности, утврдио на основу налаза и мишљења психолога Ане Бисак од 22.9.2011.г. као и на основу усменог излагања овог

вештака, а које вештачење је суд у потпуности прихватио из разлога што се ради о сталном судском вештаку из области психологије и који вештак се упознао са списима предмета, обавио потребна психолошка тестирања, уједно изнео налаз и мишљење за које мишљење је дао детаљно образложење које суд у потпуности прихвата и које је између осталог био и предмет обраде вештака неуропсихијатра, а који вештак је одговорио на сва питања суда и странака и на који исто налаз и мишљење није било примедби од стране странака у поступку. Суд је отклонио извођење доказа саслушањем сталног судског вештака др Надице Дакић Мокан неуропсихијатра, а која је обавила неуропсихијатријски преглед окривљеног, разговор са окривљеним у погледу околности које су од значаја за давање мишљења а потом проследила суду писмени налаз и мишљење, из разлога што је писмени налаз и мишљење детаљно образложен, обављен је један целокупни неуропсихијатријски преглед окривљеног а мишљење садржи детаљна образложењем, с тим што на исто нити је било примедби од стране странака у поступку нити су странке у поступку имале питања за вештака због чега је суд отклонио извођење доказа непосредним саслушањем вештака јер за то није било потребе, а на основу изведених доказа су утврђене све одлучне чињенице за пресуђење.

Одлучне чињенице које се односе на трајање брака између окривљеног и оштећене, да су се развели, да су након тога наставили да живе у истој кући, да су односи између окривљеног и оштећене били поремећени, исто тако у вези конзумирања алкохола окривљеног, суд је утврдио како на основу исказа оштећене АВ која се у погледу ових чињеница изјашњавала наводећи да није више могла да трпи насиље од стране окривљеног ни према њој ни према деци и која у свом исказу се детаљно изјашњавала како се окривљени понашао како у браку тако и након развода и то како према њој тако и деци, што је потврђено исказом сведока ћерке окривљеног и оштећене овде сведока АГ која се исто изјашњавала у погледу ових чињеница и наводила да је отац био често насилан према свим члановима своје породице, да је чак у ситуацији када је била повређена у саобраћајној незгоди и када је имала фиксатор на левој ноzi да је тукао штакама и столицом због којих повреда је лежала у болници, да је и мајку тукао, да му је сметало када је било ко долазио код мајке, да су константно имали проблема када је отац користио алкохол а да је АФ имао утицај да више не дође до физичких обрачуна последњих година иако су биле свађе, с тим да је окривљени наставио да пије алкохол све време, и на основу исказа сведока АФ сина окривљеног и оштећене који исто тако у свом исказу се изјашњава у погледу нарушених односа унутар породице, да је окривљени алкохоличар и да се лечио од алкохолизма, да је био веома насилан, да је посебан пик имао на оштећену (мајку) коју је физички злостављао, вређао, називао погрдним именима а посебно када је био у алкохолисаном стању мада се дешавало и када није, да је био изузетно љубоморан али да је последњих година ређе долазило до физичких обрачуна јер није због њега, сведока АФ, смео да насрће на мајку, да раније када је тукао оштећену није бирао средства, да је једном и секиром насрнуо на њу, да је гађао и малом столицом на којој су били укуцани ексери и да сматра да је критичном приликом насрнуо на мајку из разлога што је видео непознатог мушкарца, који искази сведока су у међусобној сагласности и која лица се изјашњавају о чињеницама о којима имају непосредног сазнања, а исти су доведени у везу са обављеним психолошким и неуропсихијатријским вештачењем којим вештачењем је код окривљеног установљена дијагноза психопатске структуре личности коју карактерише саможивост, раздражљивост,

поманкање саосећања у међуљудским односима, емоционална површност, неспремност за суочавање са негативним животним билансом, пребацивање одговорности на друге, низак праг толеранције на фрустрације и испољавање агресија и насиља а што је у складу са описаним понашањем окривљеног од стране оштећене и сведока, па из ког разлога суд и није посумњао у искреност и истинитост исказа наведених сведока и оштећене, из ког разлога суд није прихватио одбрану окривљеног да је он био у подређеном положају и да је кривично дело извршио зато што је хтео да заврши с муком која је њему дошла и да је за све требао да пита оштећену, из разлога што оваква одбрана окривљеног је срачуната на умањење његове кривичне одговорности а нема упоришта нити у једном једином доказу изведеном током поступка и то ни у исказу оштећене ни у исказу сведока сина и ћерке окривљеног и оштећене, а не постоји ниједан једини разлог да деца окривљеног и оштећене другачије казују и описују односе у породици од оних какви су заиста били, нити овакав исказ окривљеног има упоришта у налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра и психолога, већ напротив, оно што је значајно то је да је кривично дело окривљени извршио, по становишту суда, као вољну радњу која је проистекла из патолошке структуре његове личности и то под дејством алкохола у средњем степену алкохолисаности који алкохол је имао само олакшавајућу улогу у смислу слабења моралних кочница за сопствено недозвољено понашање.

На основу овако утврђеног чињеничног стања суд је утврдио да се у радњама оптуженог АА стичу сви битни елементи бића кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ, па је окривљеног а како не постоје околности које би искључивале његову кривицу за покушај извршења наведеног кривичног дела огласио кривим. Кривично дело убиства утврђено је одредбом чл. 113 КЗ и чини лице које другог лиши живота, с тим да је за ово дело предвиђена казна затвора од 5 до 15 година. Одредбом чл. 30 КЗ је утврђено у ставу 1 да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од 5 година или тежа казна (што је овде случај) а за покушај другог кривичног дела само кад законом изричито прописује кажњавање за покушај. У ставу 2 је прописано да ће се учинилац казнити казном прописаном за кривично дело или ублаженом казном. Окривљени је предметно кривично дело извршио на тај начин што је дана 3. јула 2011.г. око 11,00 часова у Ковину, смањене, мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед постојања душевних поремећаја – поремећаја понашања узрокованих употребом алкохола, синдром зависности, са почетним знацима органског психосиндрома, психопатског поремећаја личности те алкохолисаности са 2,40 до 2,50 промила алкохола у крви, која одговара средњем сегменту тешког пијанства, због чега је његова урачунљивост била смањена, али не у битној мери, покушао да лиши живота своју бившу супругу, оштећену АВ из Ковина, тако што је у породичној кући у ул. , у којој су у одвојеним просторијама 30 година живели након развода, позвао оштећену да изађе из дневне собе, где је седела са сведоком АЕ и пила кафу, а када је она изашла у предсобље, без повода јој је кухињским ножем задао један ударац у пределу врата, наневши јој лаку телесну повреду у виду посекотине са предње стране врата и посекотине гркљана, од кога је оштећена пала, запомажући, а потом се са ножем у руци сагнуо према њој и замахнуо ножем у намери да јој зада још један ударац у пределу груди, али није успео, јер је наведени сведок изашао из дневне собе, ухватио га за

зглоб десне руке и спречио га у томе, а потом му отео нож из руке и задржао га до доласка полиције, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтео је његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено, при чему је поступао са директним умишљајем, био свестан свога дела и хтео је његово извршење, уједно је био и свестан забрањености дела што проистиче из саме одбране окр. АА који признаје извршење кривичног дела и који наводи да је ножем који је држао у десној руци иза леђа а након што је на његов позив оштећена дошла и у тренутку док је стајала на прагу између дневне собе и предсобља убо у десни део врата. Уједно објашњава да је нож држао за дрвени део, да је сечивом замахнуо у правцу врата оштећене и да је убо, што свакако указује на постојање директног умишљаја да оштећену лиши живота пре свега имајући у виду околност да врат представља регију тела од виталног значаја а што је неспорно утврђено током поступка и да се ради о регији тела која је по живот врло значајна јер се у врату налазе велики крвни судови и нерви чије би евентуално повређивање чак у незнатном облику могло да доведе до смртног исхода и то за кратко време, па имајући у виду да је окривљени поново био замахнуо ножем с намером да поново убоде оштећену и да је у томе спречен само благовременом реакцијом и прибранишћу сведока АЕ који се нашао тада у кући где живе окривљени и оштећена, дело је остало само у покушају и то ситуационо али оваквим својим понашањем окривљени је свакако, што се може закључити из утврђеног чињеничног стања, поступао са директним умишљајем, односно да је био свестан свога дела и да је хтео његово извршење, уједно да је био свестан његове забрањености јер је оштећену АВ убо кухињским ножем у регији врата а врат представља регију тела од виталног значаја јер се у њему налазе велики крвни судови и нерви чије би евентуално повређивање чак у незнатном облику могло да доведе до смртног исхода за кратко време, посебно што је окривљени након повређивања оштећене замахнуо још једном ножем у намери да јој зада још један ударац.

Приликом одлучивања о врсти и висини санкција на страни окривљеног суд је ценио све околности прописане одредбом чл. 54 КЗ па је као олакшавајуће околности ценио чињеницу да се ради о човеку средњих година, пензионеру, са редовним примањима, да је критичном приликом био смањено урачунљив мада не у битној мери, да се ради о човеку скромнијег материјалног стања без имовине, до сада неосуђиваном, који је ипак на неки начин изразио кајање, да се окривљени искрено држао пред судом и да је у одређеној мери допринео утврђењу чињеничног стања, с друге стране имајући у виду понашање окривљеног који је у два наврата замахнуо ножем према АВ и тиме показао упорност да исту лиши живота у чему није успео само због благовремене реакције сведока АЕ који је успео у томе да га спречи, као и чињеницу да је окривљени АА према оштећеној АВ дужи низ година показивао агресивно понашање које је и резултирало чином покушаја убиства оштећене дана 3.7.2011.г., да је критичном приликом окривљени формирао намеру грубе агресије и предузео вољну радњу и да кривично дело проистиче из патолошке структуре личности окривљеног, а с друге стране да оштећена АВ ниједним својим гестом није допринела оваквом понашању окривљеног, суд је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 6 година у уверењу да ће се на окривљеног наведеном казном довољно убедљиво утицати да се убудуће уздржи од вршења оваквих и сличних кривичних дела и да ће у потпуности бити остварена општа сврха кривичних санкција предвиђена одредбом чл. 4 КЗ као и сврха кажњавања предвиђена одредбом чл. 42 КЗ.

На основу одредбе чл. 63 КЗ окривљеном је у изречену казну затвора има урачунаго време проведено у притвору од 3.7.2011.г. од 15,15 часова када је лишен слободе па на даље.

На основу одредбе чл. 358 ЗКП-а у вези одредбе чл.142 став 1 тачка 3 ЗКП-а оптуженом АА је продужен притвор одређен решењем истражног судије Вишег суда у Панчеву Ки.68/11 од 5.7.2011.г. последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву КВ.бр.359/11 од 26.10.2011.г., до упућивања оптуженог односно осуђеног у установу на издржавање казне или изречене мере безбедности али најдуже док не истекне време казне изречене у првостепеној пресуди, зашта је издато посебно решење

На основу одредбе чл. 78, 79, 80 и 84 КЗ оптуженом је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршавати у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора, а имајући у виду чињеницу да је окривљени кривично дело учинио услед зависности од употреба алкохола као и да постоји озбиљна опасност да ће услед ове зависности и даље вршити кривична дела, а посебно што је неуропсихијатријским вештачењем утврђено да је окривљени претходно у два наврата већ био лечен од алкохолизма међутим да је и поврх тога наставио са злоупотребом алкохола, да је критичном приликом био у средњем степену алкохолисаности, да кривично дело проистиче из његове патолошке структуре личности коју карактерише саможивост, раздражљивост, помањкање саосећања у међуљудским односима, емоционална површност, неспремност окривљеног за суочавање са негативним животним билансом, пребацивање одговорности на друге, а посебно низак праг толеранције на фрустрације и испољавање агресије укључујући и насиље, па кад се све ово доведе са злоупотребом алкохола и утврђеном дијагнозом синдрома зависности од алкохола тако да алкохол као и у критичној ситуацији је имао олакшавајућу улогу у смислу слабења моралних кочница за социјално недозвољено понашање а уједно да је дугогодишња злоупотреба алкохола довела до почетних знакова органског психосиндрома, што је све утицало на способност окривљеног да управља својим поступцима и да схвати значај дела које су биле смањене али не до битног степена, па је у оваквој ситуацији по становишту суда истом неопходно изрицање ове мере безбедности.

На основу одредбе чл. 201 и 206 ЗКП-а оштећена АВ из Ковина, је са имовинско правним захтевом за накнаду штете у неопредељеном износу упућује на парницу.

Решењем Вишег суда у Панчеву СУ8- 49-2/2011 од 5.7.2011.г. окривљеном АА је постављен бранилац по службеној дужности Стојшић Живанка адвокат из Ковина која је присуствовала саслушању окривљеног у истрази дана 5.7.2011.г., саслушању сведока 26.7.2011.г., 9.8.2011.г., вештака 16.8.2011.г. а уједно је присуствовала и одржаном главном претресу 29.11.2011.г. а који бранилац је уложио две жалбе на одређивање и продужење притвора према окривљеном и ком браниоцу припадају и трошкови приступа и паушала и који трошкови су одмерени у складу са Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката и то применом одредби чл. 1, 5, 8, 9, тарифног

броја 1, 4, 5, 14, 15 и 17 као и са Правилником о накнади трошкова у судским поступцима и Правилником о измени правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности где је утврђено да адвокату за одбрану по службеној дужности припада 50% од утврђене награде по Адвокатској тарифи, као и у складу са прецизираним трошковником адвоката.

На основу одредбе 193 у вези чл. 196 ЗКП-а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка с тим што је паушални износ одмерен према дужини и сложености кривичног поступка као и имовном стању окривљеног а уједно је обавезан да плати и остале трошкове кривичног поступка који се односе на трошкове одбране окривљеног путем браниоца по службеној дужности (114.687,50 динара), трошкове обављеног алкотестирања (6.000,00 динара), обављеног вештачења путем вештака психолога (12.000,00 динара), обављеног неуропсихијатријског вештачења (17.350,00 динара), судско медицинског вештачења (7.000,00 динара) као и путних трошкова доласка сведока на суд (1.200,00 динара), што укупно износи 158.237,50 динара, а који су претходно исплаћени из средстава суда, ценећи околност да је окривљени за извршено кривично дело оглашен кривим.

ЗАПИСНИЧАР

ГАВРИЛОВ МАРИНИКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА

КЕЅЕНИЈА ОФРИЗОВИЋ с.р.

Зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка исте, Апелационом суду у Новом Саду а путем овог суда.

ДНА:

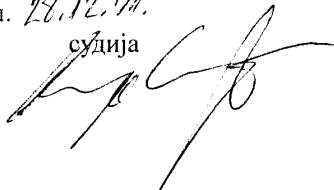
1. ВЈТ Панчево

2. окр. АА

3. адв. Живанка Стојшић

4. ошт. АВ

кал. 27.12.11.
судија

Гр. Живанка
27.12.11.